

58

HONOR NOVISSIMUS

V I R O

MAGNIFICO, NOBILISSIMO, CONSULTISSIMO,

DN. DANIELI
WACHSCHLAGERO,

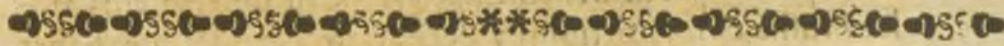
S.R.M. BURGRABIO & PROCONSULI

REIPUBL. THORVN: GRAVISSIMO.

exhibitus.

à

Jacobo Herden / J. P.

THORUNI I *imprimebat* Christianus Bekk, Typ.

2. VIII 138

FUNUS adest, MAGNIFICI,
NOBILISSIMI, CONSULTISSIMI,
VIRI, DANIELIS WACH-
SCHLAGERI, BURGGRA-

BII, & PRO-CONSULIS REIPUBLICÆ hujus Celeberrimi, Qui ut Cœlestem se faceret BURGGRABIUM, abjecit Terrestrem, tot Virorum Celeberrimorum Nepos, tot Filiorum Celebrium Pater, Gestis, Sapiencia, & Eruditione Ter Felix Ævi sui acclamatur, jamq; post Funera in Finis superstes erit; quippe qui sibi expirare non est visus, quam diu Filii respirant, Filium Patriæ, Filii qua vivum coluere, amissum deslent, Cineribusq; ejus, tum Terra Tumulum, cum Vistula Lachrymas Corde tribuunt; cunctanter & constanter voce, Calamo, Ingenio, gloriam sibi conservavit, & remunerationem inde maximæ Dignitatis, non indignus accepit. Dolet inter cœteros casum & occalum Filius Doctissimus, Virtutum Patris non minor Partie particeps, (sequuntur enim Liberi Patrem quoad Nobilitatem, Dignitatem & Originem;) Hujus forma corporis jam dudum parem promisit, animus fere dedit superiorem; dolet Prussia, cum mortuum videt Patrem, gaudet cum habet Filium, Ipsiq; precatur: ut Consul Consultus Famæ & Patriæ & Urbis consulendo existat; *Patet enim ipsi etiam Gloria & Honoris campus.* Dignus sane mortuus erat longiori vita, sed mors quia oculis caret, nec suorum submissione quantumvis supplicem ac profundam respicere, auribus destituta, precibus nullis etsi blandis flectere, corde spoliata emolli-ri nequit. & Verbo: *Undiq; inexorabilis, & ad quævis hominū Vota præ marmore cum Fatis dura est,* hinc sane lemma in mortis imaginem non incongruum *nemini parto.* Quid profunt igitur lachrymæ! suspiria! gemitus! gaudendum potius quam dolendum, in Mundo enim nihil aliud quam pugna adversus Diabolum quotidie geritur, adversus ejus jacula & Tela conflictationibus assiduis dimicandum.

quem

Struv. Ex.
9. 1b. 45.

Plinius p. a.
1. 93.

Pic. M. 3. l.
3. 6. 36.

quem igitur delectet, inter hujus insidiatoris gladios diu stare? tam frequentibus exponi telis? tam ardua subire pericula? potius cum Lacedæmoniis mortuos cantu, nascentes lachrymis excipiamus, & mortem beatam præ vita dubia eligamus. Sed ut ad nostrum Defunctum redeamus ille animum constantem cum aquila, hoc lemmate: *Nil lumine lador,* Generositatem cum Leone, hoc Lemmate: *Rebus adversis animosus* consecutus, utpote qui felicia cum adversis tempora tolerare felicissime potuit, quia *Secunda felices, adversa magnos probant.* Laudum prima in eo fuit, quod Laudes fugit, inimicosq; tranquillo tolerarit animo, ab invictissimo Rege hic ad summum fastigium venit, omnibus blandus & inimicis, ille aliis sive familiaritatem exigent exemplo, sive auctoritatem requirerent documento, sive rerum mortalium in Agone mortis contemptum, Cœlestium vero desiderium optarent, incitamento fuit, Curæ non leves ipsum oneravere, qui tamen ceu Palma valentior extitit semper, cumq; his omnibus curis impensum litterarum studium quotidie conjunxit, à quo uno superari se vel laboris patientia vel commutandi solertia permisit, amicos sibi quod principum alias præcipuum est opus paravit multos, amavit hos à quibus, quod jucundissimum in rebus humanis est, amatus est, Nomen ejus *vigilantiam* nobis exhibet, & gruem imitatur, quæ inter socias suas media lapidem sublato pede sustinet, ac excubias agit, ut Sociæ diurnæ labore fractæ, securam quietem captare possint, Noster pie Defunctus Senio gravis *excubias* suas in his *Castris* persolvit & edito clamore ad suos, ad quietem se composuit, hinc lemma excubatori Nostro ponimus: *Emisso Clamore quiescit,* Causa in nostro quæ in grue est, scilicet quod perfuncto munere in somnum se præmissio clamore defunctus componat, ut excitet alios Posteris seu derelictos ad paria, vigilans noster pondere officii Tutior fuit, quia ærumnæ semper officii ipsum excitarunt & ad altiora quæq; attraxerunt. Taceam hic de libris, quos diu nocteq; evolutos pro summo habuit delitio, quin potius pro Teste Bibliothecam incomparabilem relictam allego, cum iis enim quasi cum fidissimo amicorum collocutus, responsum & quandoq; libris suis de quibusdam ignaris dedit rebus, Liber enim est immortalé sine morte decus, hos ille non à vasta mole, sed à compositionis acumine æstuma-

Pl. 4. c. 3.

Pl. 5. c. 26.

Pl. 6. 89.

Pl. p. 6. 113.

P. 1. 5. 55.

P. 5. 114.

vit,

Sen. ep. 17.

vit, scilicet *non quantum, sed quale*, utpote cum Seneca autumans neminem bene vivere posse, qui sit sine sapientiae Studio, cum enim omnia habuerit, & sapientiam scientiamq; habeto; quæ ultima ex Libris sane optime optimisediscitur. Possemus hic alia Laudum ejus encomia proferre, sed tacendo laudes ejus & Encomia affirmamus & admiramur, majora Fecit, minora reliquit. Coronidis locum cum Drexelio vos comitatores corporis Obsecro: Aprate etiam vos tanquam peregrini & advenæ itineri quotidie, ambulemus dum dies est, sed ambulemus præcincti. Nostro vero Defuncto hoc ponimus Monumentum:

Drex. p. 1.
c. 13. inf. T.

**

**

**

FELICEM,
Inter Infelices esse neminem,
VIATOR,
His Cineribus Magistris docere,
Quorum Arbor olim,
Hoc solo Nomine infelix fuit,
Quod Casui obnoxia,
In Cineres quoq; redigi potuerit,
Sed & hoc Nomine Felix fuit,
Quod cum POMPEIO bene ceciderit,
Cecidit heu!
Sed in Filiis Æternum stabit & virebit,
In Quorum pectoribus ceu Mausolæis,
Melius bene Factorum memoria,
quam hac VRNA Cineres,
quiescent.

